

тели. Но споредъ домогванія-та на племѣнисти-тѣ, церкви-тѣ на помѣстно-то управленіе не намѣрватъ нигдѣ собствено мѣсто, а вѣдомство-то на верховни-тѣ по плѣмъ духовни управленія са распространява или умалява споредъ непрестанно-то преселеніе на народи-тѣ, споредъ сбирщина отъ малко или много хора които са движатъ и отъ едно на друго мѣсто заселяватъ; колкото за размѣсени-тѣ отъ разни племѣна окружія, ще е нужда щото управленія-та на племѣнни-тѣ церковни начальства едни въ други да са сливатъ, съ една бъркотія да са заплитатъ, сичкы да искатъ първенство, и сичкы да претендиратъ за каноническо-то церковно управленіе на мѣсто-то. И така въ едно и също-то областно церковно управленіе ще да бѣдатъ много ексархы и патріарсы едновѣрни, както и много Соборы отъ единъ народъ да управляватъ противъ толкова священи правила. Нека кажемъ въобще, че споредъ начало-то на племѣнисти-тѣ никоя църква областна или патріаршеска, нито църква епархіална или митрополитска ши епископска, нито даже проста селска енорія не можатъ да съществуватъ и да си има всяка собствено-то особно мѣсто, нито пакъ да обгрѣща въ окружіе-то си сички-тѣ свои едновѣрцы. И отъ това слѣдува че зло-то извикано отъ раздробенія-та и разединенія-та ще преуспѣй даже въ домашни-тѣ распри на семѣйства-та. И така ще са раздѣли Господь нашъ Исусъ Христосъ както едно врѣмя между Коринтяни-тѣ които казваха: *«азѣубо есмь Павловъ, азѣ же Аполлосовъ, азѣ же Кифинъ»* (Коринт. 1, 12). И тогдa не ще бѣде друго освѣнъ мрачната оная нощъ за която предвѣща Господь нашъ въ свято-то Евангеліе: *«Аминъ аминъ глаголю вамъ: въ ту нощъ будети два на*